



HOTEL OP DE HEIDE

Een kluchtig blijspel in twee bedrijven

door

BART BRUNINX

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen
Tel: 03 366 44 00
E-mail: bestellen@toneelfonds.be
Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HOTEL OP DE HEIDE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **BART BRUNINX** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2024/0220/024
ISBN 9789038517483

Copyright: © 2024 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 9 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(5 dames – 4 heren)

ANDRE VANDENBROECK, tussen 40-60 jaar, hoteluitbater

MAGDA VANDENBROECK, tussen 40-60 jaar, vrouw van André

OLLIE, ongeveer 20 jaar, kamerjongen

LOLA, tussen 25-35 jaar, groot van gestalte, prostituee

TANIA COX, tussen 30-40 jaar, animatrice

LOT MELOT, tussen 25-40 jaar, reisleidster

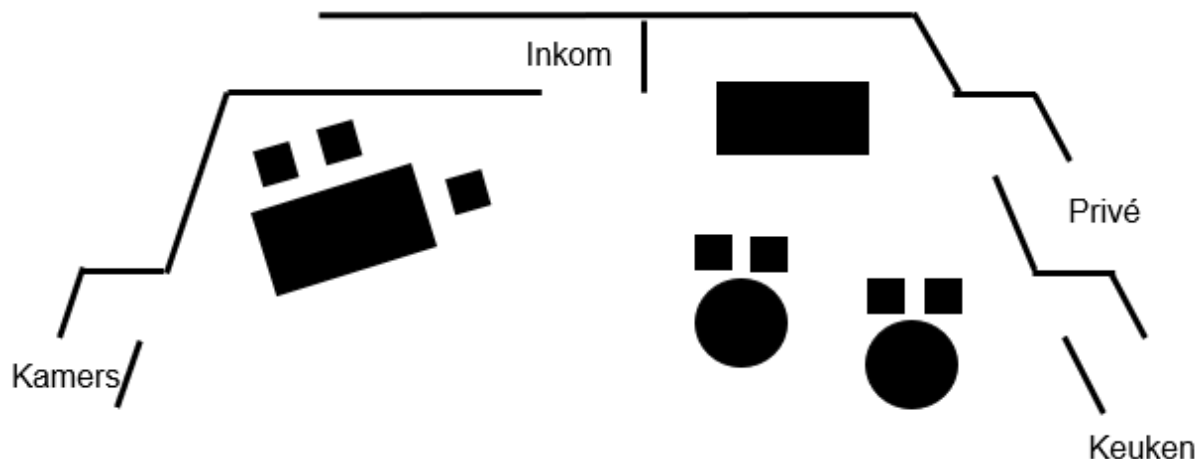
LEO COX, tussen 50-70 jaar, vaste klant

SAM JANSEN, tussen 30-40 jaar, hotelinspecteur

SAMANTA JANSEN, leeftijd niet belangrijk, klant met Bongobon

DECOR

We zien de hotellobby van Hotel Op De Heide. Linksvooraan is een opening naar de kamers. Achteraan in het midden is een opening die naar de voordeur leidt, de gang naar de voordeur loopt naar de linkerkant. Rechtsachteraan is een opening naar de privévertrekken en rechts vooraan een opening naar de keuken. Links op het podium staan een bureau en drie stoelen. Rechtsachteraan staat een bar/toog, vooraan staan twee tafeltjes waar telkens twee stoelen achter staan.



EERSTE BEDRIJF

(Het lied 'Ballade Pour Adeline' begint en het doek gaat open. André zit te werken aan het bureau, hij bladert door een hoop papieren en noteert af en toe iets. Dan komt Ollie op uit de keuken, hij eet een banaan en hoort de muziek. Hij denkt even na en zet dan de muziek uit.)

ANDRÉ: Ollie, waarom zet je die muziek af?

OLLIE: Noem je dat muziek?

ANDRÉ: Dat was Richard Clayderman, één van de grootste pianisten!

OLLIE: Hoe groot?

ANDRÉ: Dat lied past bij de stijl van dit hotel en het brengt me tot rust.

OLLIE: Ah, ik dacht al dat er iemand gestorven was!

ANDRÉ: Ollie!

OLLIE: Bij de crematie van mijn bomma hebben ze dat lied ook gedraaid, vlak voor ze haar in de oven schoven.

ANDRÉ: Het is al goed, Ollie.

OLLIE: Al konden we niet veel horen van het lied, want mijn nicht was zo hard aan het huilen dat de burens van het mortuarium dachten dat het luchtalarm afging. Gelukkig was het geen groot gemis.

ANDRÉ: Je bomma?

OLLIE: Nee, dat lied!

ANDRÉ: Zijn de kamers al gedaan?

OLLIE: Waarom moeten de kamers gedaan worden? We hebben al drie weken geen klant gezien. *(Gaat naar de bar om een glas met water te vullen.)*

ANDRÉ: Jawel, vorige week nog!

OLLIE: Bedoel je dat oud vrouwtje?

ANDRÉ: Ja, die ja!

OLLIE: Die was toch verkeerd? Die moest bij Hotel Kanaalzicht zijn. *(Zet het glas op het bureau.)*

ANDRÉ: Het is al goed. Ik ben blij dat er vandaag een paar gasten komen.

(André drinkt het glas van Ollie leeg, Ollie reageert hier non-verbaal op.)

OLLIE: Ja, want het laatste jaar hebben we er niet meer zoveel gehad.

ANDRÉ: Ik weet het, we staan er niet zo goed voor. Het hotel is dringend aan renovatie toe, maar de facturen blijven binnenkomen en we hebben amper inkomsten. Dus ik vrees dat we een oplossing moeten zoeken.

OLLIE: En dat is?

ANDRÉ: *(om te plagen)* De kamerjongen ontslaan.

OLLIE: Ocharme! *(denkt na)* Dat ben ik?! Er moet toch een andere oplossing zijn?

ANDRÉ: Ik weet het niet, door de opkomst van al die boekingswebsites en georganiseerde reizen vinden de mensen de weg naar ons hotel niet meer.

OLLIE: En wat zegt mevrouw ervan?

ANDRÉ: Die houdt zich niet zo bezig met de zakelijke kant, gelukkig maar.

OLLIE: Je mag me echt niet ontslaan! Ik kan niets anders! Dan moet ik misschien hetzelfde werk gaan doen als mijn tante.

ANDRÉ: Maar enfin Ollie, je tante is een meisje van plezier!

OLLIE: Ja! Maar zoveel plezier heeft ze er niet aan, vrees ik.

ANDRÉ: Waarom niet?

OLLIE: Ze werkt dicht bij rusthuis 'De laatste zucht'.

ANDRÉ: Ah zo.

OLLIE: Maar als je me ontslaat, dan blijft er niets anders meer over!

ANDRÉ: Ik dacht eigenlijk net hetzelfde!

OLLIE: Wat? Wil je mij dat werk laten doen?

ANDRÉ: Nee, laten we de mensen dat maar niet aandoen!

OLLIE: Dank je!

ANDRÉ: Ach Ollie, je weet toch dat ik jou nooit zou ontslaan. Ik bedoelde dat ik ook bij de meisjes van plezier ben terechtgekomen.

OLLIE: Dat kan ik geloven, met zo'n vrouw!

ANDRÉ: Dat bedoel ik toch niet! (*Kijkt Ollie aan.*) Kan je zwijgen?

OLLIE: (*Gaat bij André zitten.*) Je kent me toch!

ANDRÉ: Juist daarom!

OLLIE: Van mij zal je geen woord horen! Net als op die muziek van Rachid Clayderman.

ANDRÉ: Richard Clayderman.

OLLIE: Oh, hij had ook een broer?

ANDRÉ: Omdat het zo slecht gaat met het hotel heb ik besloten om het anders aan te pakken, zodat we niet failliet gaan. Of zodat we onze kamerjongen niet moeten ontslaan.

OLLIE: (*enthousiast*) Oh, goed idee! Vertel!

ANDRÉ: Ik heb een vacature online gezet. Ik heb besloten om van dit hotel een zaak te maken waar mannen aan hun trekken kunnen komen.

(*Ollie kijkt hem niet-begrijpend aan.*)

ANDRÉ: Waar mannen aan een verzetje komen... Waar ze van de grond kunnen gaan... Waar ze naast de pot kunnen pissen.

OLLIE: Zolang ik het niet moet opkuisen.

ANDRÉ: Ik wil een meisje van plezier in dienst nemen om de mannen te amuseren.

OLLIE: En wat zegt mevrouw daarvan?

ANDRÉ: Die moet dat voorlopig niet weten.

OLLIE: Maar mevrouw gaat daar niet blij mee zijn!

ANDRÉ: Die gaat ook niet blij zijn als we failliet gaan.

OLLIE: Maar dat past toch niet bij de stijl van het hotel?

ANDRÉ: Dan moeten we de stijl maar aanpassen.

OLLIE: Dan zou ik ook maar andere muziek kiezen, want met Rachid zal er maar weinig amusement zijn!

ANDRÉ: Dat regelen we wel! Er komt vandaag al iemand op gesprek.

OLLIE: Vandaag al?

ANDRÉ: Ja, ze zal dadelijk wel hier zijn. Ik ga nog even iets eten.

OLLIE: Moeten we mevrouw niet op de hoogte brengen?

ANDRÉ: Nee, zeker niet! Dat doen we achteraf wel! *(gaat af naar de keuken)*

OLLIE: Dit hotel wordt een bordeel en ik mag niets tegen mevrouw zeggen!

MAGDA: *(is ondertussen opgekomen uit de privévertrekken met een meter)* Wat mag je niet tegen mevrouw zeggen?

OLLIE: Goedemorgen, mevrouw.

MAGDA: Goedemorgen, Ollie.

OLLIE: Hoe gaat het, mevrouw?

MAGDA: Wat mag jij niet zeggen?

OLLIE: Euh... niets!

(Magda kijkt hem streng aan, Ollie denkt even na.)

Oké, dan... Dat het niet goed gaat met het hotel en dat...

MAGDA: *(onderbreekt hem)* Oh, dat weet ik al lang! Ook niet moeilijk met zo'n onnozelaar die alles in het honderd laat lopen.

OLLIE: Het spijt me, mevrouw. *(gaat naar de bar om zijn glas opnieuw met water te vullen)*

MAGDA: Niet jij! André! Door hem zijn we nu bijna failliet. Hij wilde altijd alle zaken regelen en ik mocht me niet moeien, kijk hoe ver het ons gebracht heeft! Ik had naar mijn moeder moeten luisteren, ik had nooit met die onnozelaar mogen trouwen!

OLLIE: Ach, trouwen, het zegt me ook niet veel! *(zet het glas op het bureau)*

MAGDA: Daar moet je ook eerst iemand voor vinden, Ollie!

(Magda drinkt het glas van Ollie leeg, Ollie reageer hier non-verbaal op.)

OLLIE: Dat is waar. *(neemt tijdens de volgende zinnen een tafellaken met gaten in achter de bar, klopt dit uit voor de tafels en legt dit dan op het linkse tafeltje)*

MAGDA: Gelukkig heb ik een oplossing gevonden!

OLLIE: Ah, is ze knap?

MAGDA: Nee, onnozelaar! Een oplossing voor het hotel.

OLLIE: Ah, vertel!

MAGDA: *(begint de muren achter het bureau op te meten)* Ik heb een vacature online

gezet.

OLLIE: U ook al?

MAGDA: Wie dan nog?

OLLIE: *(denkt even na)* Euh... Veel mensen! Het internet staat vol vacatures. Welke vacature heeft u online gezet?

MAGDA: Een vacature voor animator.

OLLIE: Animator?

MAGDA: Ja, gewoon de mensen een beetje bezig houden, een bingoavond of dansavond organiseren en een beetje muziek maken.

OLLIE: Zoals Rachid Clayderman?

MAGDA: *(stopt met meten)* Wie?

OLLIE: Een muzikant, hij heeft ook een broer.

MAGDA: Ken ik niet. Ik hou meer van Dana Winner!

OLLIE: Ah, is dat die van 'Dana Winner takes it all'? *(Zingt dit op de melodie van 'The winner takes it all' van ABBA.)*

MAGDA: Ollie, je bent een goede jongen, maar nog lomper dan een varken! *(kijkt even rond)* Ik denk dat we een nieuwe start moeten maken met het hotel.

OLLIE: Misschien is het beter om daar even mee te wachten.

MAGDA: Als we nog langer wachten, dan gaan we zeker failliet. Het lijkt me een goed idee om het eens anders aan te pakken en met zo'n animator halen we de hoofdprijs in huis!

OLLIE: Bingo!

MAGDA: Het is een meerwaarde voor ons hotel, we zullen veel meer volk aantrekken.

OLLIE: Dat is ook niet moeilijk.

MAGDA: Je zal het zien, dit gaat ons hotel redden.

OLLIE: Misschien moet u dit eerst eens met meneer bespreken.

MAGDA: Meneer heeft daar geen verstand van.

OLLIE: Het lijkt me toch verstandig om hem even op de hoogte te brengen, om misverstanden te voorkomen.

MAGDA: Dat zal voor later zijn. Er komt dadelijk al iemand voor een sollicitatiegesprek.

OLLIE: Dadelijk al?

MAGDA: Ja, dus mondje dicht tegen André. Ik vertel het hem wel als we iemand gevonden hebben. Ik heb al een paar leuke ideetjes, ik ga de kamers opmeten.

OLLIE: Waarvoor?

MAGDA: Omdat de kamers dringend opnieuw behangen moeten worden. Als je niest, dan komt het behangpapier omlaag.

OLLIE: Ik wist niet dat de kamers ooit behangen zijn.

MAGDA: Als je goed kijkt tussen de schimmels en vochtplekken, dan zie je er nog een stukje van. *(gaat af naar de kamers)*

OLLIE: Dat gaat hier nog gezellig worden vandaag!

(Ollie gaat af naar de voordeur en André komt op uit de keuken. Hij ruimt de papieren op en dan komt Ollie terug op met de post.)

ANDRÉ: Heb jij Magda al gezien?

OLLIE: Ja, net.

ANDRÉ: Je hebt toch niets gezegd?

OLLIE: Nee, ik kreeg de kans niet.

ANDRÉ: Wat bedoel je?

OLLIE: Vind jij mij ook "lomper dan een varken"?

ANDRÉ: Wel euh... Iedereen heeft zo zijn kwaliteiten Ollie.

OLLIE: Ja, dat is waar! En wat zijn mijn kwaliteiten?

ANDRÉ: Wel... Je bent... Je hebt...

OLLIE: Ja?

ANDRÉ: Vraag dat maar aan Magda, zij is daar veel beter in dan ik. Ik heb niet zoveel mensenkennis.

OLLIE: Dat is waar! Misschien moet je maar eens met je vrouw praten.

ANDRÉ: Als ik nog veel met haar praat dan zak ik in een dubbele depressie.

OLLIE: Ik ben blij dat jullie zo gelukkig zijn samen.

ANDRÉ: Wat?

OLLIE: Grapje! *(lacht uitgelaten)*

ANDRÉ: Ik kan er niet mee lachen.

OLLIE: Dat begrijp ik. Naast je hotel staat ook je huwelijk op de rand van de afgrond.
(lacht uitgelaten)

ANDRÉ: Het is de laatste tijd een beetje veel voor ons. Door al die stress zijn we een beetje uit elkaar gegroeid.

OLLIE: Een beetje? *(Gaat naar de bar om zijn glas opnieuw met water te vullen.)*

ANDRÉ: Je weet wat ik bedoel. Als het beter gaat met het hotel, dan zal het tussen ons ook wel weer beter gaan.

OLLIE: Tussen ons?

ANDRÉ: Nee Ollie, tussen Magda en mij!

OLLIE: Ah, op die manier.

(Ollie zet het glas op het bureau. André wil het glas nemen, maar dan neemt Ollie het glas snel en giet het in één keer achterover. Hierdoor loopt het water langs zijn gezicht.)

ANDRÉ: Zit er iets belangrijks tussen de post?

OLLIE: Waarschijnlijk weer een paar facturen of aanmaningen.

ANDRÉ: *(bladert door de post)* Fijn dat je me eraan herinnert.

OLLIE: Je vroeg er toch naar?

ANDRÉ: *(opent een brief en leest deze)* Oh nee, dat ook nog!

OLLIE: Wat is er? Komt je schoonmoeder weer logeren?

ANDRÉ: Nee, nog erger!

OLLIE: Nog erger? Laat me raden! Niels Destadsbader komt hier logeren?

ANDRÉ: Nee, zo erg is het nu ook weer niet.

OLLIE: Wat is er dan?

ANDRÉ: We krijgen inspectie!

OLLIE: Wanneer?

ANDRÉ: Geen idee, onaangekondigd. Maar er zou al een reservatie gemaakt zijn.

OLLIE: De komende periode komt er bijna niemand. *(gaat naast André aan het bureau zitten en maakt zich breed waardoor André weinig plaats heeft, hij kijkt in de agenda)* Wie checkt er vandaag in?

ANDRÉ: Er komen drie gasten vandaag.

OLLIE: Eerst zie je in weken geen kat en dan komen ze allemaal tegelijk! *(leest)* Leo Cox.

ANDRÉ: Dat is onze vaste klant.

OLLIE: Dat weet ik, ik ken hem.

ANDRÉ: Ja, dat weet ik.

OLLIE: Waarom zeg je dat dan?

ANDRÉ: Wat?

OLLIE: Dat het onze vaste klant is. Dat weet ik al.

ANDRÉ: Ja, ik weet toch ook dat jij dat weet!

OLLIE: Als jij weet dat ik het weet, waarom zeg je het dan, terwijl ik het toch al weet?

ANDRÉ: Omdat hij de inspecteur niet kan zijn.

OLLIE: Nee, dat weet ik toch ook!

ANDRÉ: Ja, dat weet ik toch!

OLLIE: Waarom zeg je het dan?

ANDRÉ: Omdat we dan naar de andere namen moeten kijken om te zien wie de inspecteur is.

OLLIE: Dat lijkt me logisch!

ANDRÉ: Waarom doe je het dan niet?

OLLIE: Omdat je me de kans niet geeft!

ANDRÉ: Laat maar! Wie komt er nog?

OLLIE: *(lacht uitbundig)* Lot Melot!

ANDRÉ: Wat is daar grappig aan?

OLLIE: Die naam! Lot Melot! Dan moeten je ouders je toch echt haten, als ze je zo'n naam geven.

ANDRÉ: En wie heeft er nog gereserveerd?

OLLIE: Een zekere Sam Janssen, die komt met een Bongobon.

ANDRÉ: Oh nee, weer zo'n toerist met een Bongobon, daar verdienen we bijna niks

aan!

OLLIE: Er was wel iets raar met die reservatie. Die heeft besteld via Bongo en ook nog eens via mail.

ANDRÉ: Ja, die Bongobonmensen zijn meestal niet de snuggerste.

OLLIE: Ah? Ik krijg nochtans ook regelmatig een Bongobon.

ANDRÉ: Ja... Dus die Sam kan het ook niet zijn. Dan is Lot Melot de inspectrice.

OLLIE: En hoe weet je dat nu zo snel?

(André zucht en Magda komt op van de kamers.)

ANDRÉ: Ah, Magda.

MAGDA: *(kortaf)* Wat is er?

ANDRÉ: Ik heb een brief gekregen.

MAGDA: Wat fijn voor je!

ANDRÉ: We krijgen inspectie.

MAGDA: Wat? Vandaag? *(neemt de brief en bekijkt hem)*

ANDRÉ: Ik vrees van wel, een zekere Lot Melot.

(Ollie lacht weer met de naam.)

MAGDA: Wat zit jij daar zo onnozel te lachen? Je zou je beter een beetje nuttig maken! Als die inspectrice het hier niet goed vindt dat kunnen we de tent sluiten.

ANDRÉ: We moeten haar goed in de watten leggen.

OLLIE: Ik zal mijn uiterste best doen!

MAGDA: Daar was ik al bang voor. Zorg maar dat alles perfect in orde is tegen dat die Lot aankomt. Ik ga koffie zetten!

OLLIE: Goed idee, het wordt een zware dag.

MAGDA: Dat kan je wel zeggen!

OLLIE: Ja, dat deed ik toch?

MAGDA: Jullie hebben elkaar toch echt gevonden hé, twee onnozelaars bij elkaar!
(gaat af naar de keuken)

OLLIE: Ze is toch echt het zonnetje in huis, hè?

ANDRÉ: Ik ga nog wat verder werken aan de reclamefolder voor onze nieuwe zaak. Roep me maar als er iemand is. En zet al wat sfeermuziek op die bij de nieuwe stijl van het hotel past.

(André gaat af naar de privévertrekken. Ollie zet het lied 'Lady Marmalade' op en neemt een tweede tafellaken, hij legt dit op het rechtse tafeltje. Dan neemt hij de zout- en pepervaatjes en schudt hier dansend mee alvorens hij deze op tafel zet, waardoor er wat peper en zout uit vliegt. Dan begint hij te dansen terwijl Lola opkomt. Ollie ziet haar niet en blijft verder dansen. Lola kijkt geamuseerd en Ollie zingt het refrein mee. Op het einde van het refrein roept Lola.)

LOLA: Oui, Oui, Oui!

OLLIE: *(schrikt en zet de muziek snel uit)* Sorry, ik had u niet horen binnenkomen.

LOLA: Het is niet erg, hoor! *(leunt naar hem toe)* Ik vond het heel... opwindend.

(Ollie maakt zich snel uit de voeten maar Lola snijdt hem de weg af.)

OLLIE: Welkom bij Hotel Op De Heide.

LOLA: Ik dacht al dat ik in de Moulin Rouge terecht was gekomen.

(Lola kijkt rond en dit is een kans voor Ollie om haar voorbij te lopen. Hij gaat achter het bureau staan. Tijdens de volgende tekst van Ollie gaat Lola naar het bureau, zet haar voet op een stoel en trekt haar kous omhoog. Hierdoor kan Ollie onder haar rok/kleedje kijken en raakt hij even in de war tijdens het zeggen van de wificode.)

OLLIE: Het ontbijt is van 8 uur tot 10 uur. En het wachtwoord van de wifi is grote h, kleine h, 1-9-7-9, dubbele punt, uitroepteken, grote p kleine j, 1-8-0-1, punt, komma, punt. Wij zijn blij om u als gast te ontvangen in ons Hotel. ⁱ

LOLA: Maar ik ben helemaal geen gast.

OLLIE: Oh, had dat eerder gezegd!

LOLA: *(gaat heel dicht bij Ollie staan)* Ik ben Loretta, mijn klanten noemen me ook wel Lange Lola.

OLLIE: *(Kijkt naar boven, naar haar gezicht.)* Daar kan ik me iets bij voorstellen!

LOLA: Lola voor de vrienden.

OLLIE: En ben ik een vriend?

LOLA: Dat kunnen we zeker worden!

(Lola streelt zijn arm en Ollie neemt afstand en huivert even.)

Ik kom voor de vacature.

OLLIE: Oh interessant! Voor welke?

LOLA: Hebben jullie dan verschillende vacatures?

OLLIE: Ja! *(denkt na)* Euh... nee... Ik weet het niet zo goed. Ik ben maar een eenvoudige kamerjongen. Niet dat ik mijn werk niet goed doe, maar ik bedoel, ik ben niet altijd van alles op de hoogte.

LOLA: Ik kom om de mannen alle hoeken van de kamer te laten zien.

OLLIE: Dat zou ik niet doen!

LOLA: En waarom niet?

OLLIE: Omdat in de hoeken juist de meeste schimmel zit.

LOLA: Ik bedoel dat ik de mannen kom verwennen.

OLLIE: Oh, leuk!

LOLA: In bed.

OLLIE: Ah bon! *(neemt afstand)*

LOLA: *(gaat naar Ollie en trekt hem tegen zich aan)* Als je wil kan ik je al een voorproefje geven!

OLLIE: *(maakt dat hij weggomt)* Dat is niet nodig, ik proef wel een andere keer!

MAGDA: *(komt op van de keuken, Ollie schuilt achter haar)* Goedemorgen, kan ik u helpen?

LOLA: Goedemorgen, ik kom voor de vacature.

MAGDA: Oh, fantastisch! Ik ben Magda.

OLLIE: Mevrouw, ik denk...

MAGDA: *(onderbreekt hem)* Ollie, zit!

(Ollie laat zich op een stoel zakken.)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via
www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen
aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.



bestellen@toneelfonds.be



03 3664400

**TONEEL
FONDS**  **ANSSENS**
Voor de juiste keuze
